

(Στα Τρίκαλα στα δυο στενά σκοτώσανε... τα λογικά)

Είμαι απολύτως βέβαιος πλέον ότι μας ψεκάζουν ώστε να χάσουμε τα λογικά μας. Συμπτωματικά έπεσα πάνω σε μια περίπτωση και πείσθηκα, πέραν πάσης λογικής αμφιβολίας, ότι όντως μας ψεκάζουν. Στον Δήμο Τρικκαίων, ο δήμαρχος Χρήστος Λάμπας

(τον οποίον δεν γνωρίζω, αλλά τον συγχαίρω) αποφάσισε να ζητήσει από τους εργαζομένους στον δήμο του να καταγράφουν (από την 1η/2/2013) το αντικείμενο με το οποίο απασχολούνται ανά δίωρο, προκειμένου να διαπιστώσει πώς και με τι ασχολούνται οι εργαζόμενοι και να βελτιώσει τις υπηρεσίες του δήμου προς τους δημότες του. Μάλιστα, για να τους διευκολύνει στην αποτύπωση, τους έφτιαξε και ειδική εφαρμογή για τους ηλεκτρονικούς υπολογιστές τους. Και έγινε το «έλα να δεις». Ξεσηκώθηκαν οι συνδικαλιστές ενάντια στο μέτρο το οποίο είναι αιτία πόλεμου!

Παραθέτω το πλήρες κείμενο της συνέντευξης του δημάρχου στην **aftodioikisi.gr**:

– Κύριε δήμαρχε, θα θέλαμε να μας εξηγήσετε ποιο είναι το σκεπτικό της απόφασής σας για την αξιολόγηση – απολογία εργαζομένων στη δημοτική αρχή, σχετικά με το έργο που παράγουν κάθε δύο ώρες.

– Κατ' αρχάς να διευκρινίσω κάτι πολύ βασικό, προκειμένου να μην υπάρχουν παρεξηγήσεις. Είναι πέρα για πέρα λάθος ο όρος απολογία και το τονίζω αυτό. Η εν λόγω απόφαση του δήμου δεν έχει ως στόχο να στραφεί εναντίον των εργαζομένων και να δημιουργήσει προβλήματα στην εργασία τους και στις σχέσεις τους με τη δημοτική αρχή. Σκοπεύει, αντίθετα, στην εύρυθμη λειτουργία του δήμου και στο να γίνουν οι υπηρεσίες πιο αποτελεσματικές προκειμένου να προσφέρουν καλύτερες υπηρεσίες στους πολίτες.

– Τι απαντάτε σε αυτούς που ερμηνεύουν την κίνησή σας αυτή ως έναν ιδανικό τρόπο «φακελώματος των εργαζομένων», που ενδεχομένως στο μέλλον να οδηγήσει και σε απολύσεις;

– Πρόκειται για σενάρια φαντασίας. Προφανώς και δεν στοχεύω σε κάτι τέτοιο. Είναι εκτός της λογικής μου τέτοιου είδους πονηρές τακτικές. «Φακέλωμα», για να χρησιμοποιήσω τον

όρο που μου αναφέρετε, σημαίνει, από όσο είμαι σε θέση να γνωρίζω, καταγραφή προσωπικών δεδομένων. Εμείς δεν κάνουμε κάτι τέτοιο. Η αξιολόγηση των υπαλλήλων που θα ξεκινήσει στον δήμο μας είναι εκ διαμέτρου αντίθετη με τον τρόπο που κάποιοι θέλουν κακόβουλα να την παρουσιάσουν. Στοχεύει ξεκάθαρα στην εύρυθμη λειτουργία, όπως σας προανέφερα.

- Το ενδεχόμενο των έντονων αντιδράσεων από τους εργαζομένους του δήμου σας ανησυχεί; Δεν θεωρείτε ότι, με αφορμή την απόφαση αυτή, ελλοχεύει ο κίνδυνος να ξεσπάσει σφοδρή κόντρα μεταξύ των εργαζομένων και της δημοτικής αρχής;
- Το επαναλαμβάνω για ακόμη μία φορά. Φυσικά και περιμένω αντιδράσεις. Θα ήταν μεγάλη αφέλεια εκ μέρους μου αν πίστευα το αντίθετο, αλλά χωρίς αντιδράσεις η ζωή «δεν προχωράει μπροστά».

Ακολουθεί το πολεμικό μανιφέστο του προέδρου του συλλόγου εργαζομένων του δήμου στην aftodioikisi.gr, για να βγάλετε τα δικά σας συμπεράσματα: «Η απόφαση αυτή της δημοτικής αρχής είναι απαράδεκτη! Δεν πρόκειται να γίνει αποδεκτή από εμάς. Δεν κάνουμε βήμα πίσω. Μας γυρίζουν στον μεσαίωνα. Αυτά δεν συμβαίνουν ούτε στην πιο απολίτιστη χώρα του κόσμου. Ζητήσαμε από τον γενικό γραμματέα του δήμου να την πάρει άμεσα πίσω και αναμένουμε την απάντησή του σε μία εβδομάδα. Σε περίπτωση που επιχειρήσει ο δήμαρχος να την εφαρμόσει, εμείς είμαστε έτοιμοι να απαντήσουμε με δυναμικές κινητοποιήσεις. Είμαστε αποφασισμένοι "να φτάσουμε στα άκρα". Η δημοτική αρχή "έχει ξεφύγει εντελώς". Αυτά τα τρελά πράγματα μόνο στον Δήμο Τρικκαίων συμβαίνουν...».

Στην Κύπρο έχουμε μια παροιμία, κατάλληλη για την περίπτωση. «Όποιος περπατά με τη μέτρα, στέκει σαν την πέτρα». Δυστυχώς, στον τόπο μας, όποιος προσπαθεί να βάλει κάποια τάξη στο Δημόσιο, γίνεται αμέσως τύραννος. Δεν ξέρω αν τέτοιες αποφάσεις μάς γυρίζουν στον μεσαίωνα ή μας πάνε σε άλλες απολίτιστες χώρες. Πάντως όταν το 1967 άρχισα να δουλεύω στο Γραφείο Δοξιάδη, το πρώτο πράγμα που έμαθα ήταν να συμπληρώνω καθημερινά τις ώρες, το αντικείμενο και το είδος της απασχόλησής μου, το οποίο κανένας μας δεν θεωρούσε «φακέλωμα». Ήταν ένα εργαλείο για να έχουμε την πλήρη εικόνα για το κόστος ενός έργου και βοήθημα για να βελτιώσουμε την παραγωγικότητά μας. Είναι πράγματι πρωτοφανές να μη θέλουμε να μετρήσουμε κάτι. Δηλαδή ο κύριος συνδικαλιστής δεν μετράει τα χρήματα που παίρνει στο τέλος του μηνός; Ακόμα, όταν πάει στο σουπερ μάρκετ αγοράζει τις πατάτες με το μάτι; Δεν ρωτάει πόσο πάει το κιλό και πληρώνει όσο όσο; Τι παραπάνω κάνει η καταγραφή της απασχόλησης από το να μετράει τις ώρες που χρειάζεται για να διεκπεραιωθεί κάποια εργασία. Υπάρχει ανθρώπινη δραστηριότητα που μπορεί να γίνεται χωρίς κάποιου είδους μέτρηση; Εκτός φυσικά αν δεν θέλουμε τη μέτρηση για να μην αποκαλυφθεί και τεκμηριωθεί η υποαπασχόληση που πιθανότατα να υπάρχει στον Δήμο Τρικκαίων και σε άλλες δημόσιες υπηρεσίες. Επειδή πάντοτε μου αρέσει να ελέγχω τις θέσεις μου με το τι γίνεται στο εξωτερικό, διάλεξα την πιο «απολίτιστη» πόλη του κόσμου για να δω τι κάνουν εκεί. Αναφέρομαι στη Νέα Υόρκη, όπου ο δήμαρχός της δημοσιεύει τα πεπραγμένα του δήμου δύο φορές τον χρόνο. Το πλήρες report για το οικονομικό έτος 2012 (δημοσιευμένο έγκαιρα!), βρίσκεται στην ιστοσελίδα www.nyc.gov, στο MMR (Mayor's Management Report). Η αναφορά αποτελείται από 250 σελίδες και περιλαμβάνει 1.260 δείκτες από 46 υπηρεσίες του δήμου. Όχι μόνο μετρούν την απασχόληση για κάθε δραστηριότητα, αλλά έχουν και τις χρονοσειρές για να φαίνεται η εξέλιξη στον χρόνο και η βελτίωση στα μεγέθη. Μετρούν τα πάντα και με αστερίσκο επισημαίνουν τους κρίσιμους δείκτες που έχουν μεγάλο αντίκτυπο

στη ζωή των δημοτών τους. Για παράδειγμα, σε κάθε υπηρεσία μετρούν τον μέσο χρόνο αναμονής στην ουρά και τον μέσο χρόνο για να απαντήσουν σε ένα γραπτό αίτημα. Αυτό όμως που μου έκανε τεράστια εντύπωση είναι η δραστηριότητα του δήμου στην πληροφορική και στις τηλεπικοινωνίες. Η διεύθυνση αυτή έχει 1.107 υπαλλήλους (ενώ το 2008 είχε 1.196) με προϋπολογισμό 474,8 εκατ. δολάρια. Το εκπληκτικό είναι ότι οι υπερωρίες για το 2012 ήταν μόλις 700 χιλιάδες δολάρια. Δηλαδή, βλέπουμε ότι ενώ μειώνουν το προσωπικό τους, έχουν μηδαμινές υπερωρίες, σε έναν τομέα ο οποίος φημίζεται για τις πολλές υπερωρίες του. Αξίζει, ακόμα, να σημειωθεί ότι παρά το μέγεθος της διεύθυνσης αυτής (1.107 άτομα με προϋπολογισμό 474,8 εκατ. δολ.), εντούτοις δεν σκέφτηκαν να δημιουργήσουν χωριστή εταιρεία (Αναπτυξιακή Δημοτική Επιχείρηση Πληροφορικής), όπως έχουν κάνει πολλοί δήμαρχοι στην Ελλάδα. Ίσως γιατί αυτοί οι «απολίτιστοι» δεν έχουν ανάγκη να φτιάχνουν εταιρείες που να είναι λίγο-πολύ ανεξέλεγκτες, με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Και για να ολοκληρώσω την εικόνα, οι 325 δήμοι μας έχουν δημιουργήσει περισσότερες από 1.100 δημοτικές επιχειρήσεις. Αυτοί δεν είναι δήμαρχοι, είναι επιχειρηματίες! Και ύστερα διερωτόμαστε «πώς φτάσαμε στο χείλος του γκρεμού». Τρομάρα μας!

Καθημερινή